

॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ विपरीतः क्षुद्रेषु पराक्रमी गतसत्वो गतबुद्धिः ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥

धर्मपुत्रविषादं त्वं मा कृथाः सत्यसंगर ॥ यस्य ते भ्रातरः शूरा दुर्जयाः शत्रुसूदनाः ॥ २६ ॥ अर्जुनो भीमसेनश्च वाय्वग्निसमतेजसौ ॥ माद्रीपुत्रौ च विक्रांतौ त्रिद-
शानामिवेश्वरौ ॥ २७ ॥ मां वानियुंक्ष्वसौ हार्दाद्योत्स्ये भीष्मेण पांडव ॥ त्वय्युक्तो महाराज किं कुर्यामहाहवे ॥ २८ ॥ हनिष्यामिरणे भीष्ममाहूय पुरुषर्षभं ॥ प-
श्यतां धार्तराष्ट्राणां यदि नेच्छति फाल्गुनः ॥ २९ ॥ यदि भीष्मे हते वीरे जयं पश्यसि पांडव ॥ हंतास्म्येकरथेनाद्य कुरुद्वंद्वं पितामहं ॥ ३० ॥ पश्य मे विक्रमं राजन्महं
द्रस्येव संयुगे ॥ विमुंचंतं महास्त्राणि पातयिष्यामि तं रथात् ॥ ३१ ॥ यः शत्रुः पांडुपुत्राणां मच्छत्रुः स न संशयः ॥ मदर्थं भवदीया ये ये मदीयास्त वैवते ॥ ३२ ॥ तव
भ्राता मम सखा संबंधी शिष्य एव च ॥ मां सान्युत्कृत्य दास्यामि फाल्गुनार्थं महीपते ॥ ३३ ॥ एष चापि न रव्याघ्रो मत्कृते जीवितं त्यजेत् ॥ एष नः समयस्तात तारये मप-
रस्परं ॥ ३४ ॥ समांनियुंक्ष्वराजेंद्र यथा योद्धा भवाम्यहं ॥ प्रतिज्ञातमुपपुव्ये यत्तत्पार्थ न पूर्वतः ॥ ३५ ॥ घातयिष्यामि गांगेयमिति लोकस्य संनिधौ ॥ परिरक्ष्यमिदं
तावद्वचः पार्थस्य धीमतः ॥ ३६ ॥ अनुज्ञातं तु पार्थे न मया कार्यं न संशयः ॥ अथ वा फाल्गुनस्यैष भारः परिमितोरणे ॥ ३७ ॥ सह निष्यतिसंग्रामे भीष्मं परपुरंजयं ॥
अशक्यमपि कुर्याद्विरणे पार्थः समुद्यतः ॥ ३८ ॥ त्रिदशान्वासमुद्युक्तान्सहितान्दैत्यदानवैः ॥ निहन्यादर्जुनः संख्ये किमु भीष्मं नराधिप ॥ ३९ ॥ विपरीतो महावी-
र्यो गतसत्वो ल्यजीवनः ॥ भीष्मः शांतनवो नूनं कर्तव्यं नावबुध्यते ॥ ४० ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ एवमेतन्महाबाहो यथा वदसि माधव ॥ सर्वे त्वेतेन पर्याप्तास्तव
वेगविधारणे ॥ ४१ ॥ नियतं समवाप्स्यामि सर्वमेतद्यथेप्सितं ॥ यस्य मे पुरुषव्याघ्र भवान्पक्षे व्यवस्थितः ॥ ४२ ॥ सेंद्रानपिरणे देवान् जयेयं जयतां वर ॥ त्वया
नाथेन गोविंद किमु भीष्मं महारथं ॥ ४३ ॥ न तु त्वामनृतं कर्तुमुत्सहे स्वात्मगौरवात् ॥ अयुध्यमानः साहाय्यं यथोक्तं कुरु माधव ॥ ४४ ॥ समयस्तु कृतः कश्चि-
न्मम भीष्मेण संयुगे ॥ मंत्रयिष्ये तवार्थाय न तु योत्स्ये कथंचन ॥ ४५ ॥ दुर्योधनार्थं योत्स्यामि सत्यमेतदिति प्रभो ॥ सहिराज्यस्य मे दाता मंत्रस्यैव च माधव ॥ ४६ ॥
तस्माद्देवव्रतं भूयो वधोपायार्थमात्मनः ॥ भवता सहिताः सर्वे प्रयाम मधुसूदन ॥ ४७ ॥ तद्वयं सहिता गत्वा भीष्ममाशुनरोत्तमं ॥ न चिरात्सर्ववार्णो यमंत्रं पृच्छा-
मकौरवं ॥ ४८ ॥ स वक्ष्यति हितं वाक्यं सत्यमस्मान् जनार्दन ॥ यथा च वक्ष्यते रुष्णतथा कर्तास्मि संयुगे ॥ ४९ ॥ स नो जयस्य दाता स्यान्मंत्रस्य च दृढव्रतः ॥ बालाः
पित्रा विहीना श्रुतेन संवर्धिता वयं ॥ ५० ॥ तंचेत्पितामहं दृढं हंतुमिच्छामि माधव ॥ पितुः पितरमिष्टं च धिगस्तु क्षत्रजीविकां ॥ ५१ ॥

॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥